

kunne støtte endnu en Side af den kunstneriske Virksomhed ved at yde Tilskud til de af — her staar „de unge, vordende Kunstnere“ — men nu skal jeg læse det, som om der stod efter Ministerens Udtalelse om Andragendet „ynge Kunstnere“ — „som i Kraft af en naturlig personlig Tilbøjelighed gjerne ville søge til en bestemt Lærer blandt de bedste kunstneriske Kræfter, til en eller anden dygtig Kunstner, hvis Syn paa Naturen særlig fængsler dem, og hvis Opfattelse og Kundskab de derfor gjerne ville tilegne sig ved en direkte Undervisning. En sliig Impuls til Arbejdet vil altid indeholde den bedste Garanti for dets Alvor og for Studiernes Frugt, og Skolen vil derfor ogsaa paa dette Punkt være i Stand til at supplere den kunstneriske Opdragelse. Dette anse vi for at være dens Opgave, men for fuldt ud at kunne løse den vil den anførte Forøgelse af dens Midler være nødvendig“. Den høitæredede Minister vil vistnok her indrømme, hvad vist Enhver vil indrømme, at her er Tale om at danne en ligefrem Kunstskole under bestemte Lærere til Opdragelse af yngre Kunstnere. Det er det, hvortil Bevillingen er forlangt, og hvortil den høitæredede Minister efter min Mening er forpligtet at give den. Om nu den høitæredede Minister vil gjøre en subtil Forskiel mellem vordende Kunstnere og yngre Kunstnere, vil jeg overlade til ham. Saa meget er sikkert, at jeg ikke tror, at denne Forskiel vil hjælpe det allermindste. Derksom enhver yngre Kunstner blot kan faae Lov til at deltage i den selvstændige Skole, som oprettes ved Statens Bidrag dertil, er jeg vis paa, at i Virkeligheden vil Resultatet netop blive det, som man maaste fra en vis Side ikke ønske. Jeg kan ikke se, at der i Virkeligheden er nogensombest Forskiel der. Utsaa fra dette Things Side er Stillingen den, at vi maa fastholde Ministerens Forpligtelse til at udbetale Beløbet til den vedkommende Kunstskole ligesom hidtil, og at Kunstskolen er berettiget til at anvende Beløbet, som den hidtil har anvendt det, uden Indskrænkning. Forøvrigt antager jeg dog, at den høitæredede Minister vil indrømme, at han ikke kan forbyde Kunstnerne at oprette en Eleveskole for deres egne Benge ved Siden af. En anden Ting er at bruge Statens Benge dertil. Det fremgaar i det Mindste af den høitæredede Ministers Udtalelser ved den forrige Behandling af denne Sag, og jeg antager derfor dette for givet. Spørgsmaalet har derfor maaste nogen mindre Betydning, end det vilde have haft under andre Forudtæninger. Men jeg maa bestemt paa Udvalgets Begne og paa Thin-

gets Begne, da jeg antager, at det billiges af Thinget, siden der ikke er stillet Forslag i modsat Retning, fastholde, at Ministeren er forpligtet til efter den Overenskomst, som bestod med Folkethinget, at udbetale til denne Kunstskole, der nu har bestaaet i nogle Aar, det Beløb, den hidtil har faaet.

Da Fagen yderligere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 103 og 104 (se Tillæg B Sp. 949—52)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag Nr. 106 til Ændringsforslag Nr. 105 (se Tillæg B Sp. 951—52)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 105 med den vedtagne Ændring saalydende:

Samme Konto (Understøttelse til Trompetist i det kgl. Kapel Kruse).

Summen 22,380 Kr. forhøies med 600 Kr. vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 107, 108, 109, 110 og 111 (se Tillæg B Sp. 951—52)

vedtoges uden Afstemning.

1) Ændringsforslag Nr. 112 (se samstedts)

forkastedes med 58 Stemmer mod 12.

Som Følge af denne Afstemning ansaas Ændringsforslagene Nr. 113, 114 og 115 (se Tillæg B Sp. 951—54) forkastede.

Ændringsforslag Nr. 116 (se Tillæg B Sp. 953—54)

vedtoges uden Afstemning.

2) Ændringsforslag Nr. 117 (se samstedts)

forkastedes med 53 Stemmer mod 13.

3) Ændringsforslag Nr. 118 (se samstedts)

forkastedes med 55 Stemmer mod 13.

Som Følge af denne Afstemning ansaas Ændringsforslagene 119 og 123 (se Tillæg B Sp. 953—56) forkastede.